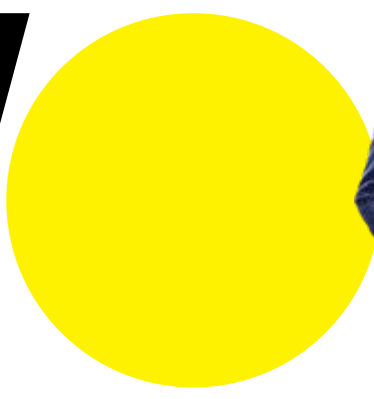

سریال استعفای مربیان ناکام
جام جهانی ادامه دارد

رودی گارسیا از بلژیک رفت

سرمربی شیاطین سرخ پس از
بازگشت به کشورش از ادامه فعالیت
در تیم ملی بلژیک کناره‌گیری کرد

قهرمانی دلا فوئنته و پیام تاریخی برای یوزهای ایرانی

پاداش جوانگرایی

۲

پزشکیان: شادمانی ملت اسپانیا شادمانی مردم ایران است

قالیباف: قهرمانی اسپانیا دل عدالت‌خواهان جهان را شاد کرد

هو شدن ترامپ
در فینال جام جهانی
آقای دوربینی!

۶

پرونده جام جهانی ۲۰۲۶
بسته شد

۶۴ واقعیت جام ۳۲

۸

غیبت دبیرکل فدراسیون فوتبال
در مراسم‌های رسمی

سایه‌نشینی مرموز
ممبینی

۲

دست رد تارتار به سینه وحید

امیری در تست
پرسپولیس مردود شد

۵

توافق باشگاه استقلال
و آقای کاپیتان در هاله‌ای از ابهام

سرنوشت عالیشاه
در انتظار چشمی؟

۵

سرمقاله

حمایتی که به ضرر مسی تمام شد

مجید سلطانی
خبرنگار

فقط یک حمایت احمقانه پیش از بازی کافی بود تا پشتوانه احساسی آرژانتین به صفر برسد. پیش از شروع فینال، بنیامین نتانیا هو نخست‌وزیر جانیسگار و کودک‌کش رژیم صهیونیستی برای آرژانتین و لیونل مسی آرزوی موفقیت کرد.

همین اظهارنظر کافی بود تا تمام دل‌های آتشی‌نی که عاشقانه برای مسی می‌تپید، به یکباره سرد شوند. همه ستاره‌ها انگار به یکباره خاموش شدند و دیگر دستی برای دعا به آسمان بلند نشد. مسی در هیاهوی آدم‌گشی نتانیا هو سهمی نداشت؛ اما علاقه نتانیا هو به او و البته شایعات حمایت ترامپ از سوپرستار آرژانتینی کافی بود تا دیگر کسی برای موفقیت آرژانتین دعا نکند. این برای اولین بار بود که چنین مواجهه عجیبی را در فینال جام جهانی شاهد بودیم.

در یک سوی فینال لآمین یامال قرار داشت که پس از قهرمانی بارسلونا در لالیگا پرچم فلسطین را به‌دست گرفت و در سوی دیگر مسی که مورد حمایت نتانیا هو بود. در یک سو آرژانتین که به‌طور محسوس در کنار نتانیا هو بود و در سوی دیگر اسپانیا که برای اعلام حمایت از فلسطین تری نداشت. بورخا ایگلکسیاس پیش از فینال، از این گفته بود که حتی از دست دادن با دونالد ترامپ کراهت دارد و با جملات کنایه‌آمیزش به رئیس‌جمهور جانی آمریکا طرفدارانش را بیشتر کرده بود.

فینال آغاز شد و همه به چشم دیدند که آرژانتین از آنچه پیش‌بینی می‌شد، دست و پا بسته‌تر است. قهرمان دوره قبل هیچ حرفی برای گفتن در برابر اسپانیا نداشت و روند برتری تاکتیکی قهرمان اروپا مقابل قهرمان جهان آن‌قدر ادامه پیدا کرد تا اسپانیا گل زد و قهرمان جهان هم شد.

پس از بازی مسی مانند رونالدو و نیمار اشک ریخت؛ اما هیچ‌کس فکرش را هم نمی‌کرد که دنیا در برابر اشک‌های فراوان یکی از ابرستاره‌های تاریخ فوتبال تا این حد منغل و بی‌تفاوت باشد. مسی شرانگی در قتل‌عام و نسل‌کشی بی‌رحمانه صدها هزار انسان و کودک بی‌گناه در خاورمیانه نداشت؛ اما همه او را شانه به شانه نتانیا هو دیدند و برای همین به اشک‌های ستاره آرژانتینی می‌خندیدند. اگر نتانیا هو حمایت پیش از بازی را از آرژانتین علنی نمی‌کرد، شاید مسی و هم‌تیمی‌هایش این قدر تنها نمی‌شدند. فاصله جغرافیایی آمریکا و آرژانتین کم بود و بیشتر ظرفیت ورزشگاه به هواداران اسپانیا بود تا مت‌لایف به خانه عذاب آرژانتینی‌ها تبدیل شود. دلا فوئنته سرمربی اسپانیا در تمام طول جام، مزه‌تقارات برتر تاکتیکی خود را گرفت و با شایستگی هم قهرمان شد؛ اما در این بازی خاص، حمایت قلب‌هایی را احساس کرد که صاحبان‌شان برای خون به‌ناحق ریخته شده مردم مظلوم خاورمیانه خشمگین بوده و برای موفقیت اسپانیا دست به آسمان بلند کرده بودند.